

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπας ἡ δὲς, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Η ΕΚΠΛΗΞΙΣ

Τώρα, ἀναγνώσται, πρέπει νὰ εἰσαχθῆτε ὀλίγον τι καὶ εἰς τὰ μυστήρια τῆς ὑψηλῆς πολιτικῆς τῶν μεσιτοπολιτικῶν πρωταγωνιστῶν τῆς ἡμέρας, διὰ νὰ κρίνετε ἀκριβέστερον τοὺς κυβερνῶντας ἡμᾶς καὶ διὰ νὰ ἐνοήσητε ἐπὶ τέλους δυνάμει τίνος πνεύματος καὶ τίνων συνδυασμῶν ἀπῆρτισαν καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ κόμμα καὶ οἰκαιοποιοῦνται τὴν ἐν Ἑλλάδι μονοκρατορίαν.

Ὅτε ὁ κ. Στέφανος Ξένος διέτριβεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῇ περιωνύμῳ ἐκείνῃ ἀποστολῇ τῆς δωροδοκίσεως τῶν χαρμικῶν τοῦ Σουλτάνου, ἕτερος διπλωματικὸς ἀπόστολος νεανικώτερος μὲν, ἀλλ' οὐχὶ ὀλιγώτερον ἐπιχειρηματίας, εἶχε πεμφθῆ ταυτοχρόνως εἰς τὴν ὀθωμανικὴν πρωτεύουσαν ὑπὸ τοῦ πέμπτου κόμματος, ὁ νῦν ἐν Μαδρίτῃ πρεσβευτῆς, διὰ νὰ φωτίσῃ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος περὶ τῆς διπλωματικῆς θέσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡμῶν ζήτηματος.

Οἱ δύο ἀπεσταλμένοι ἔγραφον ἀδιακόπως· ἀλλ' ἡ μὲν ἀλληλογραφία τοῦ Στεφάνου Ξένου διετηρεῖτο μυστικὴ ἐν τοῖς ἀρχαῖς τοῦ μακαρίτου Κουμουνδούρου, ἕως οὗ ὁ ἴδιος χολωθεὶς ἀπεκάλυψεν αὐτὴν, ἡ δὲ ἀλληλογραφία τοῦ Στεφάνου Σκουλούδη κατεχωρεῖτο τακτικώτατα ἐν τῇ Ὠρᾷ, ἵνα φωτισθῆ καὶ τὸ δημόσιον τὸ τυφλόν. Εἶνε γνωστὸν πῶς ἔληξεν ἡ διπλωματικὴ αὐτῆ ἐκστρατεία τῶν δύο Στεφάνων.

Τότε κατὰ πρῶτον ὁ κ. Τρικούπης ἐξετίμησε τὴν διπλωματικὴν περινοίαν τοῦ κ. Σκουλούδη καὶ τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ χρησιμότητα. Εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι πάντα ὅσα ἔγραψεν ὁ κύριος οὗτος ἀπεδείχθησαν ἐκ τῶν πραγμάτων πεζοτάτης φύσεως σπουδαῖα ληρήματα· ἀλλὰ μᾶλλον ἔσφαλον τὰ πράγματα μὴ ἀποβάντα σύμφωνα πρὸς τὰς ἐμβριθεῖς ἀνταποκρίσεις· δὲν δύνανται ὅμως νὰ κατακριθῶσιν αἱ ἀνταποκρίσεις ὅτι δὲν ἐξετίμησαν καλῶς τὰ πράγματα.

Ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἀνταποκρίσεων ἐκείνων εἶχε σχηματισθῆ τότε παρὰ τῷ Τρικούπῃ ἡ πεποιθήσις ὅτι ζήτημα ἐξωτερικὸν δὲν ὑρίσταντο· δύο διάνοιαι τὸσον ὀξυδερκεῖς, ὡς ἡ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἡ τοῦ ἐν Μαδρίτῃ πρεσβευτοῦ, συζευχθεῖσαι δὲν ἠδύναντο νὰ φέρωσιν εἰς φῶς ἄλλο τι πλὴν τοῦ ἐμβριθοῦς τούτου συμπεράσματος. Καὶ τῷ ὄντι μέχρι τῆς προτεραιᾶς τῆς εἰς Ἄρταν εἰσόδου τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὁ κ. Τρικούπης ἐκήρυττεν, ὡς γνωστὸν, διὰ

τῆς Ὠρας ὅτι ἡ Τουρκία οὐδὲν θὰ παραχωρήσῃ, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς ἀπεφάσιζε νὰ παραδεχθῆ ὅτι ἡ Ἑλλὰς προσεκτίησεν τὴν Θεσσαλίαν.

Σήμερον αἱ δύο αὐταὶ διάνοιαι, αἵτινες τοσοῦτον δαιμονίως ἐπέτυχον ἐν τῇ διπλωματικῇ καὶ ἔθρεψαν τοὺς καρποὺς ξένων ἀγῶνων, παρασκευάζουσι νέαν ἐκπληξιν διὰ τὴν εὐδαίμονα ἡμῶν Πατρίδα. Ὅταν προσεχῶς θὰ συνέλθῃ ἐνταῦθα ἡ τρίτη Σύνοδος, θὰ λάβωσι γνῶσιν καὶ οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ πολῖται τῶν ἐγκυμονουμένων τεραστίων σχεδίων· τότε ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ διαραγῆ ἐκ ζηλείας καὶ φθόνου καὶ θὰ λυπηθῆ καιρίως διότι δὲν συνεταιρίσθη καὶ αὐτὴ μετὰ μεσιτῶν, οἷος ὁ ἐν Μαδρίτῃ πρεσβευτῆς.

Καὶ ποῖα νὰ ἦεν ἄρα γε ἡ μυστηριώδης αὐτῆ εὐτυχία, ἣτις περιμένει ἡμᾶς καὶ ἣτις θὰ ἐδραϊώσῃ ἐς αἶψα τὸ κράτος τῶν μεσιτο-πολιτευτῶν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ καὶ διακοροπίσῃ τοσαύτας δυσαρσεκείας τῶν βουλευτῶν; Τὸ δάνειον, καλὸ, τὸ μέγα, τὸ κολοσσιαῖον δάνειον, τὸ ἐν Παρισίοις νῦν σφρηλατούμενον. Καὶ τίνος πρόσωπον δὲν φαιδρύνεται ὅταν ἀκούῃ δάνειον; Τὰ μέχρι τοῦδε χρεωστούμενα τριακόσια ἑκατομμύρια δὲν κατέστησαν φαίνεται τόσον εὐτυχῆ τὴν Ἑλλάδα, οὐδὲ τόσον πλουσίους τοὺς μεσίτας, πρέπει νὰ συμπληρωθῆ ἡ εὐτυχία αὐτῆς, πρὸ πάντων αὐτῶν διὰ νέων δανείων.

Πρῶτον θὰ εὐρεθῆ εἰς εὐλογοφανῆ σκοπὸς τοῦ δανείου, καὶ τοιοῦτος ἀνευρέθη ἤδη, εἶνε ἡ ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας· ἔπειτα θ' ὀνομασθῆ ὁ σκοπὸς οὗτος «ἰερός», καὶ πολὺ εὐλόγως ἡ ἱερωσύνη εἶνε ἐπάγγελμα μεσιτικόν· τρίτον θὰ κηρυχθῆ διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ θ' ἀποδειχθῆ τετραγωνικῶς κατ' ἀντίφασιν λίαν φυσικὴν ὅτι εἶνε ἐπιβλαβὴς ἡ αἰφνιδία καὶ ἐξ ὀλοκλήρου ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας· τέταρτον κατὰ λογικὴν συνέπειαν πάντοτε θὰ περιορισθῆ τὸ κολοσσιαῖον δάνειον εἰς 15—20 ἑκατομμύρια φράγκων, ἐξ ὧν θὰ δοθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τὰ ἡμίση διὰ ν' ἀποσύρῃ ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας 100 χιλιάδας ἐκ τῶν διακοσίων καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμυρίων τῶν γραμματίων τῆς, καὶ τέλος, ὅπερ ἔδει δεῖξαι, θὰ χρησιμοποιηθῆ τὸ ἕτερον ἡμισυ τοῦ δανείου πρὸς κάλυψιν τοῦ τεραστίου ἐλλείμματος τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Τοιαύτη εἶνε ἡ ὑψηλὴ πολιτικὴ, πολύτροπος, πολυμήχανος καὶ σχολιόδρομος. Πῶς νὰ ζήσῃ τὸ ὑπουργεῖον; Ν' αὐτοκτονήσῃ εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ; Τοῦτο εἶνε μὲν ρωμαντικόν, ἀλλ' ὄχι καὶ μεσιτικόν. Νὰ δανεισθῆ ἀπ' εὐ-

θείας ὅσα χρειάζεται ; δὲν γοητεύονται τὰ πλήθη μὲ δάνεια μικρὰ τὸ ἐναντίον, ἢ περιφρόνησις παρακολουθεῖ τὰς κυβερνήσεις τὰς δανειζόμενας διὰ τὴν ζήσῳσι. Πρέπει νὰ διασαλισθῇ δάνειον τοῦλάχιστον διακοσίων ἑκατομμυρίων, καὶ ἂν μὴ πραγματοποιηθῶσι μὴδὲ εἴκοσι· πρέπει οὐδὲ λόγος κἂν νὰ γίνῃ περὶ ἐλλείμματος, ἀλλὰ νὰ παρουσιασθῇ τὸ πρᾶγμα ὡς ἀνάγκη ὅχι τῆς κοιβερνήσεως, ἀλλὰ τῆς κοινωνίας· λοιπὸν θ' ἀρεθῇ ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία. . . κατὰ τὸ χιλιόστον.

Καὶ ἔπειτα πρέπει οἱ φθονεροὶ ν' ἀποστομωθῶσι· διακυβεύεται ὅχι μόνον ἡ ὑπόληψις τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ καὶ ἡ προσωπικὴ φιλοτιμία τοῦ δὸν Σκουλοῦδη. Ὁ πρεσβευτὴς πρέπει νὰ δικαιολογήσῃ τὸν διορισμὸν τοῦ μεσίτου ἢ καὶ τὸ ἐναντίον ὁ μεσίτης πρέπει ν' ἀποδειχθῇ πρεσβευτὴς *par droit de naissance et non de Boursé*. Τί σημαίνει μία εἰσέτι χρηματιστικὴ κωμωδία ἐπὶ πλέον, ἀφοῦ ὅλος ὁ διετή βίος τοῦ ὑπουργείου ὑπῆρξεν αἰσχροῦς χρηματισμοῦ προσώπων καὶ ἐταιριῶν ; Ὅθι εὐρεθῶσι καὶ νέοι φόροι διὰ τὸν νέον δάνειον· ἀρκεῖ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ζήσῃ· τούτο δὲ ἄλλως δὲν κατορθοῦται εἰμὴ διὰ τῆς τεκταινομένης δανειοπλαστικῆς μηχανορραφίας. Ἐμαγγανεύθη ἄλόκληρος ἡ Σύρος ἕνεκα δανείου 800 χιλιάδων δραχμῶν· δὲν εἶνε φυσικὸν νὰ συγκινηθῇ καὶ ἡ ὅλη Ἑλλάς ἐνώπιον τοσοῦτου καὶ τόσοῦ διαλαληθέντος δανείου ;

Δανεισθῆτε δανεισθῆτε, ἔθνοκάπηλοι, ἕως οὗ κακὴν κακῶς κρημισθῆτε.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ φέρον τὸν ἡγεμόνα τοῦ Μαυροβουνίου «Ἰζζεδίν» κατέπλευσεν εἰς Κέρκυραν τὴν 8ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς παρελ-

θούσης πέμπτης. Ὁ κατάπλους αὐτοῦ δὲν ἀνεμένετο τόσον ταχέως, εἶχε δὲ προδηλωθῇ τὸ *incognito* αὐτοῦ· οὐχ ἤττον ἐδέχθη ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου πολλὰς ἐπισκέψεις, ἐπισήμους καὶ μὴ, ἐπιρρωσάσας τὴν ἐνθουσιαστικὴν ἰδέαν, ἢ ὅποια ἐπικρατεῖ περὶ τοῦ ἀφελοῦς καὶ ἀγαπητοῦ πατριώτου ἡγεμόνος.

Μετὰ τὰς ὑγειονομικὰς ἀρχὰς τὴν 8ην ὥραν μετέβη ἐπιστήμους ἐπὶ τοῦ πλοίου ὁ νομαρχῶν κ. Παλαμᾶς, ἵνα προσφέρῃ τὸ σέβας καὶ ὑπηρεσίας του. Ὁ ἡγεμὼν ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ ἐξέλθῃ, ἂν καὶ ἐπεθύμει τούτο, διελέχθη δ' ἐπὶ πολὺ, ὡς ἐμάθομεν, καὶ εὐμενέστατα μετ' αὐτοῦ, περὶ πολλῶν καὶ παντοίων ἐπερωτήσεως καὶ πληροφορηθεῖς. Ὁ Νικήτας ὁμιλεῖ τὴν γαλλικὴν παρισιανικώτατα. Κατόπιν ἐπεσκέφθησαν αὐτὸν οἱ κκ. Πρόξενοι τῶν ξένων δυνάμεων, ὁ παλαιὸς αὐτοῦ φίλος κ. Ἀσπιώτης, τὴν 9ην δὲ ὥραν τὸ «Ἰζζεδίν» ἐξέπλευσεν ὡς ἀστραπῆ, καὶ ἀφῆκεν ὀπισθὲν τοῦ τὴν αἴγλην τῆς ἡρωϊκῆς καὶ ἀγαστῆς φυσιογνωμίας τοῦ Μαυροβουνιώτου ἥρωος ἡγεμόνος καὶ ποιητοῦ.

Τὰ προξενικὰ Σερρῶν δεινοῦνται. Τὰ προεἰπομεν ἡμεῖς πρὸ τεσσάρων καὶ πέντε μηνῶν. Δυστυχῶς δὲν εἰσακουόμεθα· θὰ εἰσακουσθῶμεν, ὅταν ἀνοιξοῦν ὅσα εἶνε δυνατόν ν' ἀνοιχθοῦν πληγαί, καὶ τότε θὰ λάβῃ τὰ διαβατήριά του ὁ κ. Μπέτσος καὶ θὰ λεχθῇ ἐν ἀναστεναγμῷ· Δίκαιον εἶχε τὸ «Μὴ Χάνεσαι ! » Ἀλλὰ διατὶ νὰ μὴ ἀναγνωρίζωνται ἀμέσως αἱ ἀλήθειαι, ὥστε νὰ μὴ ἐπέρχηται κανὲν διάλειμμα εἰς τὴν ἐθνικὴν μας ἐνέργειαν ; Ὁ κ. Μπέτσος ἤκιστα ἐφάνη διπλωματικὸς ὡς πρόξενος. Μπορεῖ καὶ ἡ Κοινότης νὰ ἔχῃ τὰ πάθη τῆς—καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι τὰ ἔχει— ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἔχομε νὰ κάμωμε τίποτε μ' αὐτὴν, παρὰ μόνον μετὰ τὸν πρόξενόν μας· θέλομεν αὐτὸν ἄγγελον εἰρήνης· δημιουργὸν δημονοίας· ἐργάτην προόδου· ὁ κ. Μπέτσος ὑπὸ λαμπρῶν αἰσθη-

112

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

112

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 539)

— Ἰωάννα, κόρη μου, ἐξύπνησες ; ἐκραύγασεν ὁ Ἰάκωβος Βαιγιάν διὰ τῆς θύρας. Αὐτὴ διηυθύνθη εἰς τὴν θύραν ὀλίγον, ἔπειτα ἀπεμακρύνθη φέρουσα τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς.

— «ὦ ! ὦ ! εἶπεν.

Ὁ κύων ἐξηκολούθει πηδῶν περὶξ αὐτῆς.

— Ἰωάννα μὲ ἀκούεις ; ὑπέλαβεν ὁ γέρον.

Νέον ἠσθάνθη ρίγος καὶ ἀπῆντησε.

— Μάλιστα, πάτερ μου.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο ἀνθρώπων ἠχτινοβόλησαν. Ὁ Ἰάκωβος Βαιγιάν ὑπέλαβεν.

— Ἐνδύσου γρήγορα, ἀγαπητῆ μοι. Ἡ Γερτρούδη μὰς περιμένει, νὰ παραθέσῃ τὸ πρόγευμα. Ἐπειτα ἔχω μίαν καλὴν εἰδήσιν νὰ σοὶ διαβιβάσω. Ὁ Ἰάκωβος ὁ μνηστήρ σου

ἔτυχε δῖμνον ἀδειαν ἀπουσίας· ἦλθε σήμερον τὸ πρωὶ καὶ εἶναι ἐδῶ, μέλλεις νὰ τὸν ἴδῃς.

Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐν τῷ κήπῳ ὠραία φωνὴ βαρυτόνου, ἐλαφρῶς πάλλουσα ἠκούσθη.

Ἐηραίνονται καὶ πίπτουν τὰ φύλλα εἰς τοὺς κήπους,

Τὸν οἶνον εἰς βυτία μεγάλα μεταγγίζου,

Διὰ τῶν λυπασμάτων τὰς γαίας μας παχύνου

Καὶ τ' ἄροτρον ζευγνύου εἰς βόας καὶ εἰς ἵππους.

Τ' ἀγροτικά μας ἔργα πρέπει νὰ τελειώσουν,

Προτοῦ βροχαὶ καὶ πάγη αὐτὰ περικυκλώσουν.

Εἰς τοὺς ἀγρούς, παιδιὰ, προτοῦ ἐξημερώσῃ,

Προτοῦ κρημνοῦς, γηλόφους ὁ ἥλιος χρυσώσῃ.

Γεωργοὶ ἔς τὴν ἐργασίαν

Ἄφετε τὴν κατοικίαν,

Ἄς ἐτοιμασθῇ ὁ χῶρος,

Ὅπου θὰ ριφθῇ ὁ σπόρος.

Κατὰ τοὺς πρώτους φθόγγους ἡ Ἰωάννα ἔμενεν ἀκίνητος, οἷον γαλθανισθεῖσα, ἀλλ' εἶχε οὐδὲν προσηλωμένον καὶ ἦκουε.

Ὡστεῖ εἶχεν ἐννοήσει ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ κάμῃ θόρυβον, ὁ φιντέλ ὡσαύτως ἠκραύζετο τὸν τραγωδιστὴν.

Τὸ ἄσμα τούτο— ὁ σ π ὀ ρ ο ς τ οῦ σ ἰ τ οῦ— ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν εἶχεν ἀγοράσει ἐν Ἐπιναλ, ἡμέραν τινα ἀγορᾶς, τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του. Ἐπειδὴ δὲν